



REPUBLIKA BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
SARAJEVO

PRIMLJENO	31-03-2021		
Organizaciona jedinica		Broj priloga	
	<i>Saim</i>		

РЕПУБЛИКА СРПСКА

ВЛАДА

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

Спасовданска 3, 71123 Источно Сарајево, тел/факс: 057/344-258, 344-259,
E-mail: rucz@rucz.vladars.net; web: www.ruczrs.org

Број: 25.02-815-34/21

Датум: 31.03.2021. године

Босна и Херцеговина
Савјет министара
н/р предсједавајућег
господин Зоран Тегелтија

Предмет: Приједлог Програма развоја система заштите и спасавања на нивоу институција и органа Босне и Херцеговине (2021 – 2025), мишљење, - д о с т а в љ а

Поштовани,

Министарство безбједности Босне и Херцеговине нам је дана 26.03. 2021. године, актом број: 09-04-1-6522-33/20 од 22.03. 2021. године, доставило приједлог Програма развоја система заштите и спасавања на нивоу институција и органа Босне и Херцеговине (2021 – 2025), на мишљење. Пошто наше мишљење није обавезујуће, а имамо значајне примједбе на сам документ, сматрамо потребним да представници из Републике Српске у заједничким институцијама буду информисани по овом питању и примједбама Републичке управе цивилне заштите на сам документ. Такође, наведене акте смо доставили и предсједавајућим клубова посланика из Републике Српске у Представничком дому Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, и то:

- предсједавајућој Клуба посланика Савеза независних социјалдемократа – СНСД, госпођи Сњежани Новаковић Бурсаћ,
- предсједавајућем Клуба посланика Српске демократске странке, Партије демократског прогреса и Демократског народног савеза, господину Мирку Шаровићу и
- предсједавајућем Клуба посланика Српски клуб, господину Ненаду Стевандићу.

Наш приједлог је да овај документ треба бити враћен на дораду, да се уваже наши ставови (напомињемо да током израде приједлога Програма нисмо били укључени нити консултовани), те да се исти мора вратити у законске оквире.

Молимо да размотрите достављени приједлог Програма и наше аргументе и у што краћем року доставите Ваш став по овом питању, као и да ли да наше мишљење доставимо и Министарству безбједности Босне и Херцеговине.

У складу са наведеним, дајемо сљедеће мишљење на приједлог Програма:

У складу са чланом 14. тачка е) Оквирног закона о заштити и спасавању људи и материјалних добара од природних или других несрећа у Босни и Херцеговини („Службени гласник БиХ“, број: 50/08), регулисано је да Министарство безбједности БиХ израђује и предлаже Програм развоја система заштите и спасавања институција и органа БиХ, док је чланом 13. тачка а) Оквирног закона регулисано да Савјет министара БиХ утврђује Приједлог програма развоја система заштите и спасавања на нивоу институција и органа БиХ и доставља га Парламентарној скупштини БиХ на усвајање.

Чланом 19. Оквирног закона регулисано је да се организовање и спровођење заштите и спасавања од природних или других несрећа на нивоу институција и органа БиХ врши, између осталог, на основу Програма развоја система заштите и спасавања институција и органа БиХ, те да се Програм израђује на основу Процјене угрожености од природних или других несрећа и да се истим, поред програма развоја система заштите и спасавања на нивоу институција и органа БиХ дају смјернице за конципирање програма развоја заштите и спасавања у ентитетима и Брчко Дистрикту БиХ.

Члановима 143, 144, 145 и 146. Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама („Службени гласник Републике Српске“, број 121/12 и 46/17), утврђено је да Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици Српској, којима је прецизно дефинисана форма и садржај програма, доноси Влада Републике Српске, на приједлог Републичке управе цивилне заштите.

Из претходно наведеног може се закључити да се Програмом развоја система заштите и спасавања на нивоу институција и органа БиХ требају дефинисати елементи који омогућавају успјешну реализацију задатака из области заштите и спасавања од природних или других несрећа из дјелокруга надлежности институција и органа на нивоу БиХ, уз навођење смјерница за ентитетске програме (у координацији са ентитетским управама цивилне заштите), не улазећи у суштину и разраду истих.

Приједлогом Програма су само дјелимично испуњени Законом постављени захтјеви, те дајемо мишљење, како слиједи:

1. Настављена је пракса изостанка координације са надлежним ентитетским институцијама приликом израде важних докумената. Дијелови приједлога Програма развоја који се односе на оцјену стања система заштите и спасавања, политичке квалификације и оцјене те правци даљег развоја, морали су бити усаглашени са ентитетским управама цивилне заштите.
2. Суштински, приједлог Програма развоја се у одређеној мјери бави анализом стања и пројектовањем „система заштите и спасавања у БиХ“, па је на више мјеста тако и навођено, умјесто да, како је то и утврђено Оквирним законом предмет Програма развоја буде систем заштите и спасавања институција и органа БиХ. Исто тако потребно је, између осталог, термине „на нивоу државе“, „државни“, „национални“ замијенити термином „на нивоу институција и органа БиХ“.
3. У уводу, у дијелу који појашњава принцип супсидијарности, треба додати ентитете, пошто они представљају заокружену цјелину по свим питањима од значаја за заштиту и спасавање.
4. Такође у Уводу, у дијелу у којем се Програм позива на Сендаи оквир, врло слободно и без већег смисла су одабрани и интерпретирани водећи принципи и приоритети дјеловања.

5. У дијелу Мисија, Министарство безбједности треба да редефинише своју мисију и прилагоди је надлежностима и обавезама утврђеним Оквирним законом.
6. У дијелу Анализа стања система заштите и спашавања, у Илустрацији 1 – Организација система заштите и спашавања у Босни и Херцеговини треба додати Републички и штабове за ванредне ситуације јединица локалне самоуправе, јер су они битан дио система. У посљедњем пасусу, гдје се говори о сарадњи Министарства безбједности БиХ са ентитетским нивоом, наведено је да се сарадња остварује „највећим дијелом“ са ентитетским управама цивилне заштите. Ентитетске управе цивилне заштите су кључни партнер Министарства безбједности БиХ у области заштите и спасавања, што је утврђено Оквирним законом и ријечи „највећим дијелом“ треба брисати.
7. У дијелу Комуникација и координација, у првом пасусу је наведено да ОКЦ БиХ 112 остварује сарадњу са надлежним институцијама на свим нивоима у Босни и Херцеговини, а требало би са надлежним институцијама ентитета и институцијама и органима Босне и Херцеговине.
8. На неколико мјеста гдје се говори о надлежностима Државне регулаторне агенције за радијациону и нуклеарну сигурност, спомиње се тим за управљање радијационим ванредним догађајем. Тај тим нема законски основ, спомиње се у Државном акционом плану о хитним случајевима заштите становништва од јонизујућег зрачења у случају ванредног догађаја, нуклеарног удеса или настанка нуклеарне штете, гдје се не спомиње никаква управљачка улога тима, а по оном што је нама познато, тим није ни формиран.
9. У дијелу Мјешовита специјализована јединица БиХ треба јасно нагласити да ће јединица, када буде формирана, бити „ad hoc“, чија ће намјена бити спасилачке мисије изван Босне и Херцеговине, међународне вјежбе и обука, а никако ангажовање у случају катастрофа унутар БиХ или у домаћим вјежбама, пошто се ради о снагама ентитета. Исто се понавља и у SWOT анализи, Стратешки циљ 1, под пријетње и Стратешки циљ 3, под Прилике.
10. У дијелу Циљеви развоја, под Општим циљем, наведено је јачање система заштите и спашавања у Босни и Херцеговини, ваљда је требало рећи „система заштите и спашавања институција и органа Босне и Херцеговине“. Такође, у сљедећем пасусу наводе се документи Процјена угрожености БиХ и План заштите и спашавања БиХ, који за нас, из разлога који су до сада више пута наведени и познати, нису важећи.

Такође, сматрамо да су стратешки циљеви под бројем 1, 2 и 4 неусклађени са предметом документа и надлежностима институцијама и органа БиХ, те да их је потребно редефинисати, односно, поставити циљеве у складу са наведеним.
11. Табеларни дио Програма развоја је великим дијелом у супротности са чланом 23. Оквирног закона (финансирање), обзиром да је предвиђено опремање и обука органа БиХ у супротности са тим чланом Оквирног закона (Гранична полиција, Дирекција за координацију полицијских тијела, Министарство одбране БиХ, Служба за послове са странцима, Канцеларија за ветеринарство БиХ, разне БиХ агенције и сл.). На овај начин се покушавају формирати оперативне снаге у области заштите и спасавања на нивоу БиХ, што је у потпуној супротности са Оквирним законом и Пословником о раду Координационог тијела БиХ за заштиту и спашавање људи и материјалних добара од

природних и других несрећа у БиХ (изузимајући ОС БиХ, које имају законом утврђене надлежности и одговорности).

12. У табеларној разради стратешких циљева, под 1.1 Опремање Координационог тијела БиХ напомињемо да чланови Координационог тијела из Републике Српске имају личну опрему, те да су именовани од стране Владе Републике Српске, дакле, представљају делегиране представнике из Републике Српске, која обезбјеђује личну опрему за њихов рад.
13. Под 1.2 и 2.2 о опремању и обучавању Мјешовите специјализоване јединице за заштиту и спашавање БиХ говори се као да је формирана. По питању њеног опремања и обучавања, Републичка управа цивилне заштите није консултована.
14. На више мјеста у приједлогу Програма се спомињу активности у вези едукације, израде публикација и развијања свијести у васпитно-образовним установама. Ова питања се не могу разматрати без мишљења и сагласности надлежних институција, а то су у Републици Српској Министарство просвјете и културе и Републичка управа цивилне заштите.
15. У Пестле анализи, под Р1, Р2 и Р3 дате су значајне политичке квалификације, па нас интересује чији је то став и да ли је Министарство безбједности БиХ у том циљу консултовало неку од надлежних институција у Републици Српској. У дијелу који се односи на фактор животне средине, неки од наведених фактора нису у надлежности институција и органа БиХ. Такође, на крају анализе, поново се говори о унапређењу система заштите и спашавања у БиХ.
16. У SWOT анализи стратешких циљева, у Стратешком циљу 1, у дијелу Снаге, наводи се да је ОКЦ БиХ 112 „кључно чвориште“, што нема законски основ и не одговара стварној улози Центра.
17. У SWOT анализи стратешких циљева, Стратешки циљ 3, у дијелу Слабости, умјесто „недостатак капацитета Босне и Херцеговине“, треба навести „недостатак капацитета у Босни и Херцеговини“.
18. На крају SWOT анализе, у дијелу Шта институција недовољно ради? потребно је базирати се на институције и органе Босне и Херцеговине, умјесто у Босни и Херцеговини, а у дијелу Шта други сматрају нашим слабостима? опет су изнесене политичке констатације, које нису провјерене код надлежних институција и нису упућене на институције и органе БиХ.

С поштовањем,

Достављено:

1. Наслову;
2. а/а.

